

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. γ. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Λέγεται ὅτι διαρκοῦντος τοῦ Ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου δύο Τουρκαλβανοὶ ἐπεσεκέφθησαν τὰς Ἀθήνας ὅπως γνωρίσωσι τὸν τόπον καὶ τοὺς κατοίκους ἐκ τοῦ πλησίον. Οἱ ξένοι οὗτοι ἐσχετίσθησαν μετὰ πολλῶν κατοίκων, περιῆλθον τὰς ἀρχαιότητας καὶ ἐθαύμασαν τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων Ἀθηναίων, ἐξέπληξε δὲ αὐτοὺς πρὸ πάντων ἡ καλλονὴ τῆς φύσεως, ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν, αἱ πλατεῖαι κτλ. Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς πάντα ταῦτα ἐξεπλάγησαν διὰ τὰς βλασφημίας καὶ τὰς κατὰ τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑβρεῖς, ἃς ἤκουον τόσοσ βαναύσως καὶ τόσοσ ἀσυστόλως προφερομένας ἐν πλήρει ἀγορᾷ καὶ οὐδεὶς ὁ ἐπιπλήττων ἢ κωλύων τὴν φοβεράν καὶ ἀχρεῖάν ταύτην ἔξιν. Ἀναχωροῦντες εἶπον, ὅτι ἐὰν ὁ ἀνεπτυγμένος λαὸς τῆς πρωτεύουσας οὕτως ὑβρίζει τὸν Χριστὸν ὃν λατρεύει, βεβαίως δὲν θὰ φεισθῆ οὐδὲ τοῦ Μωάμεθ ὃν ἡμεῖς λατρεύομεν καὶ αὐτοὶ ἀποστρέφονται.

Βαρβαρωτέρα, ἀνηθικωτέρα καὶ μάλλον ἀντιχριστιανικὴ ἔξιν τοῦ ὑβρίζειν ὅ,τι ἱερὸν καὶ ὅσιον, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ὁ Μωάμεθανὸς θὰ ἐπιπλήξῃ τὸν χριστιανὸν ὅταν αὐτὸς ὑβρίξῃ τὸν Θεὸν καὶ ὅμως ὁ χριστιανὸς αὐτὸς ὑβρίζει αὐτὸν ὃν ὁμολογεῖ ὅτι λατρεύει ὡς τὸν Σωτῆρα του. Παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊαῖς συνιστῶνται σύλλογοι σκοπὸν ἔχοντες τὴν υπεράσπισιν τῶν ζώων, παρ' ἡμῖν ὅμως μεγαλειτέρα ἀνάγκη ὑπάρχει συλλόγου σκοποῦντος τὴν υπεράσπισιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, καθότι κατὰ τοσοῦτον ἀκραιώθημεν πρὸς τὴν ἔξιν ταύτην ὥστε οὐδέποτε αὕτη στιγματίζεται εἴτε διὰ τοῦ τύπου εἴτε ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος.

Ἡ Ἀθηνᾶς ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἠθικὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνίας, διαμαρτύρεται κατὰ τῆς βαναυσότητος ταύτης καὶ επικαλεῖται τὴν συμπραξίν πάντων τῶν ἐναρέτων πολιτῶν, ὅπως ἕκαστος τυχούσης εὐκαιρίας σπηλιτεύῃ τὴν ἔξιν ταύτην καὶ προσπαθῆσῃ νὰ πείσῃ τοὺς ὑβριστὰς τούτους, ὅτι ἀμαρτάνουσι κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ βλάπτουσιν ἑαυτούς. Ἐπικαλούμεθα ἰδίως τὴν συνδρομὴν τῶν γονέων, τῶν διδασκάλων, τῶν

προισταμένων ὡς καὶ τῶν θρησκευτικῶν διδασκάλων τοῦ λαοῦ ὅπως ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ κύκλῳ λάβῃ ὀρισμένα μέτρα πρὸς ἐντελῆ κατάπαυσιν τῆς ἔξεως ταύτης ἣτις ζημιοὶ οὐ μόνον τὸν βλάσφημον ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν οὗτος ἀνήκει.

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ].

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ἩΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ὁ Δίκ καὶ τὰ μῆλα.

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 7].

Εἶτα ἐλάλησε περὶ πραγμάτων πολὺ νέων διὰ τὸν μικρὸν Δίκ. Ἐλάλησε περὶ ἀμαρτίας καὶ κολάσεως, καὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ μετανοίας καὶ οὐρανείου βασιλείας, δι' ἀπλῶν ἀλλὰ φυσικῶν εἰς τὸν γέροντα λόγων, ὅστις ἦτον ἀπλοῦς καὶ αὐτὸς ὡς παῖς, καὶ ὅμως ἦτο συνετώτερος καὶ μάλλον εὐμαθὴς εἰς τὰς πολυτίμους ταύτας ἀληθείας ἢ ὅσον πολλοὶ τρανοὶ πεπαιδευμένοι. Ἐλάλησεν ἑωσοῦ οἱ κυανοὶ τοῦ παιδὸς ὀφθαλμοὶ ἐπληρώθησαν δακρῶν, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην οὐχὶ ἐκ τρόμου μήπως σταλῆ εἰς τὴν φυλακὴν, ἀλλ' ἐκ θλίψεως διότι διέπραξε τοιαύτην ἀδικίαν. Διότι ὁ Δίκ εἶχε τρυφερωτάτην καρδίαν, καὶ ἔτοιμον νὰ δεχθῆ ὅ,τι ἐλέγετο εἰς αὐτόν. Ἐφερὲν ἔξω τῶν θυλακίων του τὰ τρία μῆλα καὶ εἶπεν εἰς τὸν Βάλτερς νὰ τὰ ἀπομακρύνῃ ἀπ' αὐτοῦ.

«Ἄλλα δὲν εἶναι ἰδικά μου, δὲν δύναμαι νὰ τὰ λάβω,» εἶπεν.

«Λοιπὸν θὰ τὰ ρίψω ἔξω,» εἶπεν ὁ Δίκ.

«Δὲν θὰ ἦτο δίκαιον,» εἶπεν ὁ Βάλτερς, «διότι δὲν ἀνήκουσιν εἰς σὲ ἀλλ' εἰς τὴν γυναῖκα.»

Ὁ Δικ ἐφάνη τεταραγμένος, δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ αὐτά.

«Νομίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ τὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσιν,» εἶπεν ὁ Βάλτερος. «Τὴν γνωρίζω, καὶ εἶναι λίαν εὐγενὴς καὶ θέλει ἀμέσως σὲ συγχωρήσει, εἶμαι βέβαιος. Ἐὰν πράγματι λυπεῖσαι, θέλεις χαρῆ ἐπιστρέφων ταῦτα εἰς αὐτήν. Ἄφες τα ἂν θέλῃς ἐδῶ καὶ αὐριοὶ ἐλθῆ, καὶ πηγαίνωμεν μαζὴ εἰς τὸ μαγαζεῖον τῆς.» Ὁ Δικ ὑπεσχέθη, τότε δὲ ὁ Βάλτερος ἐγονάτισε μετὰ τοῦ μικροῦ παιδὸς καὶ προσηυχῆθη.

«Ἀγαπητέ μου Θεέ, συγχώρησον τὸν παῖδα τοῦτον διὰ τὰς ἀδικίας τὰς ὁποίας ἔπραξε, καὶ βοήθησον αὐτὸν νὰ μὴν κλέψῃ καὶ νὰ μὴ ἐπιψεύματα πλέον, διὰ τῆς χάριτος τοῦ προσφιλοῦς σου υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἀμήν.»

Εἶτα ὁ Δικ ἔδραμεν εἰς τὴν κατοικίαν του, συλλογίζομενος καθ' ὁδὸν ἐπὶ τῶν ὄσων ὁ Βάλτερος ἐλάλησεν.

Τὴν ἀκόλουθον πρωῒαν ὅταν ἐξύπνησεν εἶδε τὴν μικρὰν αὐτοῦ ἀνθοδέσμην ἐπὶ τοῦ μέσου τοῦ παραθύρου, καὶ ἡ παλαιὰ σκέψις ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ περὶ τοῦ Θεοῦ ποιούντος τόσον ὠραία πράγματα, καὶ ἡσθάνθη ἑαυτὸν ἐν θλίψει ὅτι προσέβαλε τὸν Θεὸν τὴν προτεραίαν, καὶ ἐπεχείρησε νὰ ἀπευθύνῃ μικρὰν προσευχὴν εἰς αὐτὸν, τὴν πρώτην ἣτις διήλθε τῶν χειλέων του.

«Ὁ Θεέ ὅστις ἔκαμες τὰ ἄνθη, κάμε σὲ παρακαλῶ ἐμὲ ἐν καλῶν παιδίων. Δὲν σκοπεῖω νὰ κλέψω μῆλα πλέον, ἢ νὰ εἶπω ψεύματα.»

Ὀλίγον βραδύτερον, ὁ Δικ ἔμαθε νὰ ζητῇ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν ἀποτρέπῃ ἀπὸ τῆς κλοπῆς καὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς διαπράξεως ἀδικιῶν.

Καὶ ὁ γηραιὸς Βάλτερος τὴν αὐτὴν ἐκείνην πρωῒαν προσηυχῆθη διὰ τὸν Δικ.

«Ὁ Θεέ, εἶμαι γέρον καὶ ἀδυνατῶ νὰ πράξω πολλὰ διὰ Σε, ἀλλὰ βοήθησον με νὰ διδάξω τὸν μικρὸν παῖδα τὰ παραγγέλματά σου. Ἀμήν.»

Ἐχάρη λίαν ὅταν ὁ Δικ ἦλθε τρέχων, διότι ἐφοβήθη μήπως θελήσῃ ν' ἀποφύγῃ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ μῆλα εἰς τὴν γυναῖκα. Ἐδειξε διὰ τούτου ὅτι πράγματι ἐλυπήθη, καὶ ἤθελε νὰ τιμωρήσῃ ἑαυτὸν πράττων δυσάρεστον πρᾶξιν· διότι βεβαίως ἦτο δυσάρεστον λίαν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἔκλεψε τὰ μῆλα. Οἱ ἀναγινώσκοντες τὸ μικρὸν τοῦτο διήγημα παῖδες ἀναμνησθῶσιν ὅτι ὅταν πράττωμεν ἀδικίαν τινα, εἶναι δίκαιον νὰ ὑποφέρωμεν δι' αὐτήν. Δὲν εἶναι ἰκανὸν ἀπλῶς νὰ εἴπωμεν εἰς τὸν Θεὸν ὅτι λυπούμεθα καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν συγγνώμην αὐτοῦ· πρέπει νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ὅτι πράγματι θλιβόμεθα διὰ τὴν ἀμαρτίαν ἡμῶν ταπεινούμενοι ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ζητοῦντες συγγνώμην παρ' ἐκείνων οὓς ἠδικήσαμεν, καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐπανορθώσωμεν τὴν ἀδικίαν. Ἐὰν τὸ τοιοῦτον ἀποφύγωμεν ὅταν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν οὕτω νὰ πράξωμεν, ὡμεν

βέβαιοι ὅτι ἡ μετάνοια ἡμῶν δὲν εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ φέρῃ ἡμᾶς νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ πταίσμα ἡμῶν θέλει συγχωρηθῆ παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐὰν δὲν τὸ συγχωρήσῃ, τότε θέλει ἐξεγερθῆ ἐνώπιον ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν πάντες μεγάλοι τε καὶ μικροί, πρέπει νὰ ἐμφανισθῶμεν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς κρίσεως αὐτοῦ.

Ἡ γυνὴ ὀνόματι Νῆδαμ, μεγάλως ἐξεπλάγη ὅταν ὁ Βάλτερος ἦλθε πρὸς αὐτήν καὶ τῇ εἶπεν ὅτι ὁ Δικ ἐπεθύμει νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ τρία αὐτῆς μῆλα τὰ ὁποῖα ἔλαβε τὸν πειρασμὸν νὰ θέσῃ ἐντὸς τοῦ θυλακίου του τὴν προτεραίαν. Ὁ δυστυχὴς Δικ μόλις εἶπεν αὐτὸς μίαν λέξιν, ἡσθάνθη τοσοῦτον φόβον μήπως ἡ κυρία Νῆδαμ ἐξοργισθῇ· ἀλλ' αὐτὴ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ εἶπεν ὅτι ἠλπίζεν ὅτι οὐδέποτε θὰ ἔπραττε πλέον τοιοῦτον τι· ἦτο δὲ καὶ ἔτοιμος νὰ τῷ ἐπιστρέψῃ ἐν ἑκ τῶν μῆλων, ἀλλ' ὁ Βάλτερος ἦτο συνειστώτερος, καὶ ἔνευσε διὰ τῆς κεφαλῆς του ἀποτρέπων αὐτήν καὶ ἐπῆρε τὸν Δικ μετ' αὐτοῦ. Ἐγίνωσκεν ὅτι θὰ ἦτο κακὸν διὰ τὸν παῖδα νὰ ἀνταμειφθῇ διότι ἐπέστρεψε τοὺς κλαπέντας καρπούς. Τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο ὅταν ἡ κυρία Νῆδαμ καὶ ὁ Βάλτερος συννητήθησαν τυχαίως, αὐτὴ ἐλάλησε περὶ τοῦ Δικ πρὸς αὐτὸν, οὗτος δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν πόσον ἐπροσπάθησε νὰ δείξῃ εἰς τὸν παῖδα τὴν ἀμαρτίαν τῆς κλοπῆς.

«Ἄλλ' ἐπὶ τέλους,» εἶπεν ἡ ἀπαλὴ τὴν καρδίαν γυνῆ, ἣτις ἦτο πλειότερον εὐμενὴς ἢ συνετὴ, «δὲν ἔκαμε καὶ μέγα πρᾶγμα. Ἐν μῆλον ἢ δύο ἔβαλε εἰς τὴν τσέπην του ὅταν εὔρε τὴν περιστάσιν, τοῦτο ἦτον.»

Ἄλλ' ὁ Βάλτερος ἐστράφη πρὸς αὐτήν, καὶ δι' ὕφους σοβαροῦ τῇ εἶπε·

«Καὶ τί ἐδίωξεν τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐάν ἐκ τοῦ Παράδεισου καὶ ἔφερε τὴν ἀμαρτίαν ἐπὶ ἑκατομμυρίων ἐξ ἡμῶν; Πῶς, ἀπλῆν ἔχεις τὴν ἀφαιρέσιν ἐνὸς μῆλου.»

«Καλὰ Βάλτερος ἔχεις ἴδιον τρόπον νὰ σκέπτεσαι περὶ τῶν πραγμάτων τούτων, καὶ ἔνοσις καὶ καλλίτερον ἀπὸ ἐμὲ, διότι ἔχεις διαβάσει τόσον πολὺ καὶ τὴν Γραφήν.»

Ἡ κυρία Νῆδαμ ἐμποδίσθη νὰ εἶπῃ πλειότερα, διότι παλάτης τις τότε ἦλθε νὰ ἀγοράσῃ ὀλίγα τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος μῆλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Τὸ λάθος τοῦ Δικ.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ Δικ ἀπέκτησε φίλον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ γηραιοῦ Βάλτερος λίαν μὲν ταπεινὸν ἀλλ' ἀνεκτιμῆτου ἀξίας διὰ τὸν ἡμελημένον παῖδα. Ἐνεθάρρυνεν αὐτὸν νὰ ἔρχεται συχνάκις εἰς τὸ δωμάτιόν του νὰ τὸν βλέπῃ, καὶ εὐρίσκων ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγινώσκῃ, ἤρξατο νὰ τὸν διδάσκῃ. Ἠγόρασεν ἀναγνωσματάριον καὶ ἐπεχείρησε τὴν ἐπίπνον τῆς διδασκαλίας ἐργασίαν. Ἄλλ' ὁ Δικ ἦτο ταχὺς, καὶ ὁ Βάλτερος ἐπέμενε, καὶ διὰ τῆς παρόδου τοῦ

χρόνου ἔμαθε τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου, εἶτα δὲ ἤρχισε τὰς μονοσυλλάβους λέξεις καὶ ἡ πρόοδος ἦτο ταχέια. Μετὰ τοῦτο ἤρχισεν ἡ γραφή, καὶ ἡ σταθερὰ μελανωμένη κατάστασις τῶν δακτύλων τοῦ Δικ ἔφερον τὴν μαρτυρίαν τῆς φιλοπονίας τοῦ τε διδασκάλου καὶ τοῦ μαθητοῦ. Ἦτο ἡμέρα ὑπερηφανίας δι' αὐτοῦς ὅταν ὁ παῖς ἠδύνατο νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά του ἰκανῶς εὐαναγνώστως καὶ καθαρῶς ἐν τῷ μικρῷ προσευχηταρίῳ τὸ ὁποῖον ὁ Βάλτερος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἦτο ἰδικόν του ὅταν θὰ κατάρθου νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά του ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον ἡ τέχνη τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς γραφῆς τὴν ὁποίαν ὁ Δικ ἀπέκτα ἐκ τοῦ ἀρτιεὐρεθέντος φίλου. Μαθήματα πολὺ μεγαλητέρας ἀξίας ἐδίδοντο σταθερῶς εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Βάλτερος, τοῦ ἑποίου ἡ καρδιά ἦτο πλήρης ἀγάπης διὰ τὸν Σωτῆρα του, καὶ ὅστις ἐπόθει νὰ φέρῃ τὸ μικρὸν πρόβατον εἰς τὴν ποιμνὴν του, καὶ νὰ τὸν ἀσφαλίσῃ κατὰ παντὸς πειρασμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ τοιοῦτων γονέων, καὶ εἰς τοιαύτην συνοικίαν οἶα ἡ Αὐλὴ τοῦ Ῥόαν, ἠδύνατο νὰ πῆσῃ ἀξαναούσης τῆς ἡλικίας του. Εὐτυχῶς διὰ τὸν Δικ ἡ ἀμεριμνησία τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ ἀπεδείχθησαν ἐπωφελεῖς, διότι ἐπέτρεπον εἰς αὐτὸν νὰ διατελῇ ἰκανὸν χρόνον μετὰ τοῦ Βάλτερος. Τὰς Κυριακάς ἐπήγαινε συχνὰ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀντὶ ὧς πρότερον νὰ παίζῃ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ αὐλῇ ἢ ταῖς στενωποῖς μετ' ἄλλων ὀνηρῶν καὶ ἡμελημένων παιδῶν. Τοῦτο ἦτο ἀληθὴς δι' αὐτὸν εὐχαρίστησις, διότι ἡ μουσικὴ εἶχε δι' αὐτὸν τοσοῦτον γόητρον ὅσον καὶ τὰ ἄνθη.

Ἐπὶ τινὰ χρόνον τὰ πράγματα ἔβαινον οὕτω. Ὁ Δικ ἤξανε κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀνάστημα, καὶ ὁ Βάλτερος ἐσκέφθη ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ ἔχῃ κανονικὴν ἐνασχόλησιν. Ἐλαβε τοσοῦτον ἐνδιαφέρον διὰ τὸν νέον ὥστε ἐπορεύθη ἡμέραν τινα εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Ῥόαν νὰ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ εἰς τοὺς γονεῖς του· ἀλλ' ἀτυχῶς ἦτο μία ἑσπέρα καθ' ἣν οὐδέτερος αὐτῶν εὐρίσκετο εἰς θέσιν νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Τοὺς ἀφῆκεν μετ' ἀποστροφῆς, καὶ μετ' αἰσθήματος βαθέος οἴκτου διὰ τὸ τέκνον αὐτῶν. Δὲν ἐγίνωσκε πῶς νὰ τὸν βοηθήσῃ διότι ἔζει ἀπομονωμένον βίον οὐδένα σχεδὸν γινώσκων ὅστις νὰ ἠδύνατο νὰ ἦ ὠφέλιμος εἰς τὸν Δικ. Συνεβουλεύθη τὴν οἰκοδέσποιαν, ἀλλ' οὐδεμίαν αὐτῇ ἠδύνατο νὰ δώσῃ συμβουλήν, καὶ μόνον παρετήρησεν ὅτι οἱ παῖδες «ἦσαν ὄντα ὀχληρὰ, καὶ οὐδεμίαν ὠφελείαν ἐνῶ ἦσαν μικροί.» Ἡ δυστυχὴς γυνὴ εἶχε δύο ἰδικούς τῆς διὰ τοὺς ὁποίους μετὰ δυσκολίας ἠδύνατο νὰ προνοήσῃ, ὥστε εἶχε λόγους νὰ λαλήσῃ τοιοῦτοτρόπως. Ἀλλὰ καὶ τοὶ ὁ Βάλτερος ἠδύναται νὰ βοηθήσῃ τὸν παῖδα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην, λεληθότως ἐπρολείπει τὴν ὁδὸν εἰς φαειρὸν μέλλον διδάσκων αὐτὸν τιμιότητα καὶ φόβον τοῦ Θεοῦ.

Πρωῒαν τινα ὅταν ὁ Δικ κατήρχετο τὸ Στράνδ

μεθ' ἐτέρου παιδὸς, ἐστάθησαν νὰ θεωρήσωσιν ἐντὸς ἐμπορικοῦ καταστήματος ὅτε κύριός τις ἔφερε τὸν ἵππον του πρὸς τὴν θύραν, καὶ παρετήρει γύρω νὰ εὕρῃ τινα ὅστις νὰ κρατήσῃ αὐτὸν ἕωσθ' ἵνα ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ Δικ ἔτρεξε καὶ προσήνεγκεν ἑαυτὸν. Ὁ κύριος ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τοῦ χαριέντος προσώπου του καὶ ἔθηκε τὸν χαλινὸν εἰς τὰς χεῖράς του λέγων, «Ἐδῶ παιδί μου κράτησέ τον καλά· ὁ ἵππος εἶναι πολὺ ἥσυχος.»

Ἐμεινεν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐντὸς τοῦ καταστήματος τὸ ὁποῖον ἦτο βιβλιοπωλεῖον, καὶ παρετήρει τὰ βιβλία. Ἀπαξ ἡ δις ἦλθεν εἰς τὴν θύραν νὰ ἴδῃ τί γίνεταί ὁ ἵππος του, καὶ βλέπων ὅτι ὁ Δικ τὸν ἐκράτει μετὰ προσοχῆς, ἐπέστρεψε πάλιν ἐντὸς. Ὁ Δικ εἶδεν ὅτι τὸ πρόσωπόν του ἦτον λίαν εὐπροσῆγορον. Ὅταν ἐτελείωσε τὸ ἔργον καὶ ἐπανῆλθε νὰ ἐπαναβῇ τὸν ἵππον του, ἔθηκε τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλακίον του καὶ ἔλαβε πέννας τινὰς τυλιγμένας ἐντὸς χάρτου, καὶ δὸς αὐτάς εἰς τὸν Δικ εἶπεν,

«Ἴδου παιδί μου λάβε τὰς. Δὲν γνωρίζω πόσας θὰ εὔρῃς ἐντὸς τοῦ χαρτίου, ἀλλ' ὅσον περισσότερας εὔρῃς τόσον τὸ καλλίτερον διὰ σέ.»

Ἡτοιμάζετο νὰ ἀπέλθῃ, ὅταν ὁ βιβλιοπώλης ἦλθεν εἰς τὴν θύραν καὶ τὸν ἠρώτησέ τι, εἰς τοῦτον δὲ ἀπήντησε μεγαλοφώνως,

«Στείλε τὰ εἰς τὸν ἀριθ.—τῆς πλατείας Γρόβενωρ.»

Ὁ Δικ ἀνυπομόνως ἠνοιξε τὸ χαρτίον ἦσαν ἐντὸς τέσσαρες πένναι—καὶ ἐξέστη ὅταν εἶδε καὶ ἐν μικρὸν λίαν στιλπνὸν κίτρινον νόμισμα!

Ἀπαξ ἡ δις εἶχεν ἴδει λίραν εἰς τὴν ζώνη του, οὐδέποτε δὲ εἶχε λάβει τοιαύτην εἰς τὰς χεῖράς του. Ὁ σύντροφος αὐτοῦ παῖς, καλούμενος Λάρκινς κατοικῶν πλησίον εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ῥόαν, ἐξεφώνησεν ἐκπληκτος. «Σοῦ ἔδωκε βλέπω ἕνα κομμάτι κίτρινον εἰσα: εὐτυχισμένος!» Ὁ Δικ κατελείφθη σχεδὸν ὑπὸ σκοτοδίνης βλέπων τὴν ἀπειρον εὐτυχίαν του.

«Νὰ σοῦ εἶπω Δικ» εἶπεν ὁ Λάρκινς, ὅστις ἐνδομύχως ἠλπίζε νὰ λάβῃ μερίδα τοῦ χρήματος, «μὴ τὸ κυττάζεις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐδῶ εἰς τὸν δρόμον, μὴ νομίση κανεὶς ὅτι δὲν εἶναι ἰδικόν σου. Τὰ κίτρινα χρήματα δὲν ἔρχονται συχνὰ εἰς ἡμᾶς· καὶ μὴ πηγαίνῃς νὰ εἰπῇς εἰς τὸν πατέρα σου ἢ τὴν μητέρα σου περὶ τῆς εὐτυχίας σου, διότι θὰ σοῦ τὰ πάρουν νὰ τὰ ἐξωδέουσιν εἰς τὸ ποτόν.»

Ὁ Δικ δὲν ἀπήντησεν· ἐδίπλωσε τὰς πέννας καὶ τὸ κίτρινον νόμισμα μετὰ προσοχῆς εἰς τὸ χαρτίον καὶ τὰ ἔθηκεν ἐντὸς τοῦ θυλακίου του.

(ἔπεται συνέχεια).

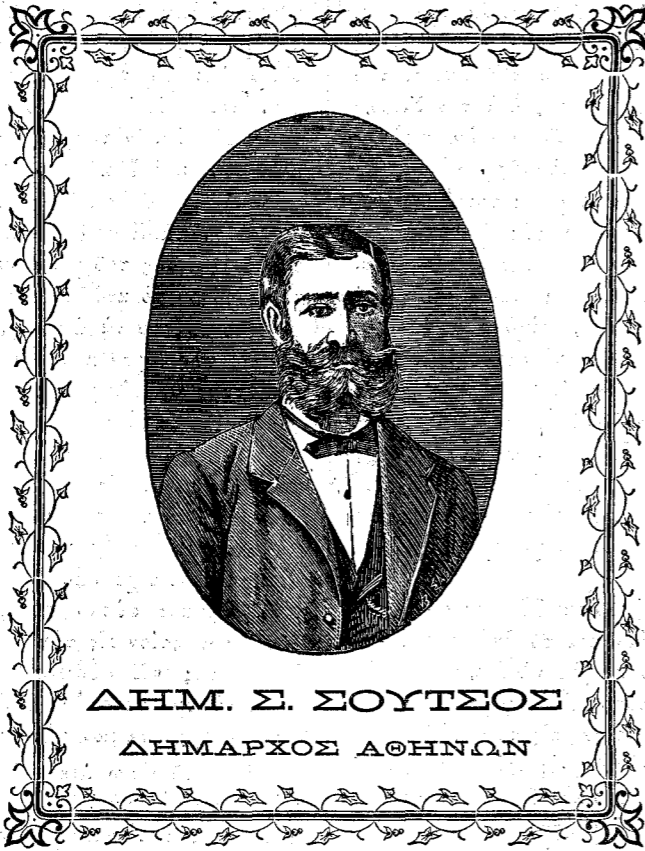
ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἔχει ὑπ' ὄψιν ἡδὴ ὁ βαθυπλοῦτος Ἰουδαῖος εὐγενὴς Μωσῆς Μοντεφιόρε. Ὁ κύριος οὗτος ἐπισκέπτεται συχνὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ συντρέχει ὄχι μόνον πολλοὺς Ἰουδαίους ἵνα ἐπα-

νέρχονται εις Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκεῖ διαμέ-
νοντας ἀπόρους ἀποίκους, ἥδη δὲ ἤρξατο καὶ τὴν ἀ-
νοικοδόμησιν τῆς πόλεως. Ἔδωκε παραγγελίας ἵνα
ἐτοιμασθῶσιν αἱ περὶ τῶν Ἰούδα Τοράχ οικημάτων
γαῖαι πρὸς καλλιέργειαν. Οἱ βράχοι θέλουσι πάλιν με-
ταβληθῆ εἰς κλιμακωτοὺς ἀγρούς, ὡς ἦσαν εἰς τὰς ἡ-
μέρας τοῦ Σολομῶντος, καὶ θέλουσι διαιρεθῆ εἰς εἴκοσι
ἢ δύο τμήματα. Κατασκευάζεται δὲ ἢ γιγαντιαία δε-
ξαμενὴ ἐν τῷ κέντρῳ τῶν ἀγρῶν τούτων πρὸς ἀρδευσιν.
Ἦδη δὲ κατασκευάζεται καὶ σιδηρόδρομος μεταξὺ
Ἰόππης καὶ Ἱεροσολύμων. Τὸ πρόσκομα πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦτον μέχρι τοῦδε ἦν ἡ ἔλλειψις καυσίμου ὕλης

ἀλλ' ἤδη ἀπεδείχθη ὅτι τοιαύτη δύναται εἰς μεγά-
λην ποσότητα νὰ ληφθῆ ἐκ τῶν ἀνεξαντλήτων στρω-
μάτων ξυλάνθρακος ὑπὸ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν εὐρι-
σκομένου ἀναμιγνυμένου μετ' ἀσφάλτου. Ἡ καύσιμος
αὕτη ὕλη εἶναι ἡ πλουσιωτέρα καὶ αὐτῶν τῶν ἀσφαλ-
τωδῶν ἀνθράκων. Τὰ ἐξοδα τῆς παρασκευῆς ταύτης
ὑπολογίζονται περὶ τὰς 15 δρ. τὸν τόνον.

Ἡ γραμμὴ τῶν Ἱεροσολύμων θὰ ἐπεκτείνεται ἐκ
τῶν Ἱεροσολύμων πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰούδα διευ-
θυνομένη πρὸς τὴν Δαμασκὸν καὶ εἶτα πρὸς τὴν πε-
διάδα τοῦ Εὐφράτου πρὸς ἀνατολάς. Ἀληθῶς ὁ κό-
σμος κινεῖται!

ΔΗΜ. Σ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΦΙΛΟΙ ΣΥΝΔΗΜΟΤΑΙ,

Ἀναδειχθεὶς διὰ τῆς ἐλευθέρως ὑμῶν ψήφου δήμαρχος Ἀθηναίων, συναισθάνομαι βαθύτατα καὶ τὴν πρὸς ὑμᾶς
ὀφειλομένην ἀπεριόριστον εὐγνωμοσύνην καὶ τὸ βάρος τῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια μοι ἐπιβάλλει ἡ ἐπιφανὴς θέσις
τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας. Ἐγὼ, φίλοι συνδημόταί, δὲν εἶμαι, ὡς μὲ γνωρίζετε, ὁ ἄνθρωπος τῶν ἐπιδεικτικῶν
λόγων καὶ ὑποσχέσεων. Ὅ, τι ὅμως ἀπὸ τοῦδε δύναμαι ἐσκεμμένως καὶ εὐσυνειδήτως νὰ ὑποσχεθῶ, εἶνε ὅτι καθ'
ὄλον τὸ διάστημα τῆς τετραετοῦς ὑπηρεσίας μου θέλω ἐργασθῆ ὅλας δυνάμεις πρὸς ἀνθρώσιν καὶ βελτίωσιν τῶν
πραγμάτων τοῦ ἡμετέρου δήμου. Συνειδῶς τὰς ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς ἀνάγκας τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἑλλάδος, θέλω
ἀφοσιωθῆ ὀλοψύχως εἰς θεραπείαν αὐτῶν. Ἐλπίζω δὲ, φίλοι συνδημόταί, ὅτι δὲν θέλετε μοι ἀρνηθῆ τὴν πρὸς τοῦτο
ἰσχυρὰν συνδρομὴν σας. Ἐπ' αὐτῆς στηριζόμενος, πέποιθα ὅτι θέλω ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς περὶ ἐμοῦ προσδοκίας.

Δέχθητε αὖθις, φίλοι συνδημόταί, τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου καὶ τοὺς ἀδελφικούς μου ἀσπασμούς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 9 Ἀπριλίου 1879.

Ὁ ὑμέτερος

Δ. Σ. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Συμπληροῦντες τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ πλη-
ροφορίας περὶ τῶν Ζουλοῦ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Σε-
τιβάγιο, παρατίθεμεν σήμερον τρεῖς τύπους ἐκ τῶν
Ζουλοῦ. Οἱ Ζουλοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὴν φυλὴν τῶν Κά-

φρων ὧν μέρος ἀποτελοῦσιν. Καίτοι ἡμινομαδικὸς λαὸς
οἱ Κάφροι κατοικοῦσι πληθυσμένας πόλεις, ἰκανῶς με-
γάλῃς ἐκτάσεως ὁμοιαζούσας πρὸς μεγάλας πεδιάδας.
Ἔχουσι πολυπληθῆ ποίμνια καὶ καταγίνονται εἰς τὴν

γεωργίαν. Ἔχουσι μεγίστην
πρὸς τὰ πολεμικὰ ἔργα κλί-
σιν, καὶ πολεμοῦσι μετ' ἀφο-
βίας. Εὐκίνητοι ὄντες καὶ ἐ-
λαφροὶ δύναται νὰ πηδῶσιν
ἐπὶ τῶν ἀποτόμων βράχων
καὶ λόφων τῶν εἰς τοιοῦτον
βαθμὸν ὥστε οἱ πεζοὶ ἄγ-
γλοι στρατιῶται δυσκολεύον-
ται νὰ τοὺς καταφθάνωσι
φεύγοντας. Ἐκ τούτου ἡ ἀγ-
γλικὴ κυβέρνησις ἠναγκάσθη
νὰ ἀποστείλῃ ἵππους πολ-
λοὺς ὅπως οἱ πεζοὶ στρατιῶ-
ται καταδιώκωσιν αὐτοὺς ἑ-
φιπποί.

ΚΛΕΙΕ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΣΟΥ.

Α'. Χάριν τῆς ὑγείας σου.
Ὁ ἄνθρωπος δεόν νὰ ἀναπνέει
διὰ τῆς ρινὸς καθότι ἡ ἀτμο-
σφαῖρα ἢ οὕτως εἰσερχομένη
εἰς τοὺς πνεύμονας μετριάζε-
ται καὶ καθαρίζεται καὶ κα-
θίσταται κατάλληλος δι' αὐ-
τοὺς, ἐνῶ ἡ ἐκ τοῦ στόματος
εἰσερχομένη προσβάλλει αὐ-
τοὺς καὶ ἐνσπείρει τὰ πρῶτα
σπέρματα τῆς φθίσεως.

Β'. Χάριν τοῦ κοινοῦ ἀ-
γαθοῦ. Πόσων ἐνοχλήσεων δὲν
ἤθελεν ἀπαλλαγῆ ἡ κοινωρία,
ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἠκολούθει τὰς
προμηθείας τῆς φύσεως, ἥτις
ἐπροίκισεν αὐτὸν μετ' ὀφθαλ-
μοῦ καὶ δύο ὦτα ἀλλὰ
μὲ ἓν στόμα, ἥτοι ν' ἀκούη
μὲν καὶ νὰ βλέπῃ πολλά,
ἀλλὰ νὰ λέγῃ ὀλίγα! Ποσά-
κις ὁ φλύαρος, ἀθούμενος ὑπὸ
ἀκαταδάμαστος μανίας πρὸς
τὸ λέγειν προσβάλλει καὶ
αὐτὴν τὴν ἱερότητα τῆς ἐ-
χευθείας καὶ διεγείρει ψυ-
χρότητα, ἐπιφέρει διαπληκτι-
σμούς, ἐνσπείρει διχονοίας καὶ
σκάνδαλα! «Πᾶν εἶδος θη-
ρίων» λέγει ὁ Ἀπόστολος Ἰά-
κωβος καὶ πτηνῶν, ἐρπε-
τῶν καὶ θαλασσιῶν, δαμά-
ζεται, καὶ ἐδαμάσθη ὑπὸ τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν γλῶσ-
σαν ὅμως οὐδεὶς τῶν ἀνθρώ-
πων δύναται νὰ δαμάσῃ, εἶ-
ναι ἀκράτητον κακὸν, μεστὴ
θανατηφόρου φαρμάκου». (Ἰά-
κωβος γ', 7, 8).

Ο ΑΝΑΓΡΕΞΕΝ

διηγουμένους τὸν βίον του εἰς τὸν φίλον του Marmier.

(ὑπὸ τῆς κυρίας Α. Γ. Π.)

Ἐγεννήθην εἰς τὴν Ὀδενσίαν, (Odensée) πόλιν τῆς Φιορίας. Ὁ δὲ πάππος μου καὶ ἡ προμήτωρ μου ἦσαν ποτὲ πλούσιοι, ἀλλ' ἔνεκα ἐπανειλημμένων οικογενειακῶν ἀτυχημάτων, ἀπώλεσαν πᾶν ὅ,τι εἶχον καὶ κατὰ τὴν γέννησίν μου δὲν διετήρουν πλέον εἰ μὴ τὴν θλιβεράν ἀνάμνησιν τοῦ καταστραφέντος μεγαλείου των. Ὅσακις δὲ ἤκουον τὴν προμήτωρά μου ἀναφέρουσαν περὶ τῆς πολυτελείας καὶ τῆς λαμπρότητος, ἥτις ἄλλοτε τὴν περιεκύκλου, ἠσθάνομην θλίψιν βαθεῖαν θεωρῶν τὴν πενιχρὰν κατάστασίν της. Καὶ ὁ πατήρ μου, οὐτινος ὁ βίος εἶχε προαγγελθῆ τασούτων ἀνεντος καὶ ἐπιζήλος κατὰ τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν, αὐξήσεις κατήντησε νὰ γείνη χειρῶναξ καὶ νὰ ἐξασχῆ τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ ὑποδηματοποιοῦ· τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ πενία του, ὥστε ὅτε ἐνυμφεῖσθαι δὲν εἶχε τ' ἀπαιτούμενα ν' ἀγοράσῃ κλίνην. Συνέβη ὅμως ν' ἀποθάνῃ εὐγενῆς τις κηδευθεὶς μετ' ἐκτάκτου πομπῆς· οἱ δὲ κληρονόμοι του μετὰ ταῦτα ἐξέθεσαν ἐπὶ δημοπρασίας, τὰ χρησιμεύσαντα εἰς τὴν νεκρώσιμον τελετήν. Ὁ πατήρ μου λοιπὸν συνέλεξε ὅσα χρήματα εἶχεν οικονομῆσαι καὶ δι' αὐτῶν ἠγόρασε μέρος τῆς κρηπίδος (catafalque) ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐκτεθῆ ἡ νεκροθήκη, διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς κλίνη. Εἰσέτι ἐνθυμούμαι τὰ μελανὰ καλύμματα αὐτῆς, ἅτινα καὶ τοι ἤδη πεπαλαιωμένα καὶ τετριμμένα, διετήρουν ὅμως τὰς κηλίδας, ἃς ἀφῆκαν ἐπ' αὐτῶν αἱ νεκρικοὶ λαμπάδες. Ἐπὶ τῶν πενθίμων ἐκείνων καλυμμάτων ἐγεννήθην ἐγὼ! Ἐν τούτοις ὁ πατήρ μου ἐξηκολούθει τὸ ἐπιτήδευμά του, ὅπερ ἔβαινε ἐνίοτε καλῶς, ἐνίοτε μετριώτατα, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν ἀγοραστῶν· ἐν ἐνὶ λόγῳ, εὐρισκόμεθα εἰς διηνεκὴ ἔνδειαν καὶ ὅμως διετηρούμεθα εἰς τὴν ζωὴν. Ὅτε δὲ τὴν ἐσπέραν μετὰ τὸ πέραν τῶν ἐργασιῶν ἡ μήτηρ μου παρέθετον ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ πενιχρὸν μας δεῖπνον, εὐρισκόμεν ἐνίοτε καὶ τοι ἐν τῇ καταστάσει ἐκείνῃ, στιγμῆς τινος φαιδρότητος, ὧν μετὰ συγκινήσεως πάντοτε ἀναμιμνήσκομαι.

Ὅτε δὲ ἐφθασα εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ἠδυνάμην νὰ πορίζωμαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, με εἰσήγαγον εἰς τι ἐργαστάσιον, ἔνθα εἰργαζόμεν σχεδὸν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνάσεως ἐφοίτων εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν, ὅπου ἐμάνθανον νὰ ἀναγινώσκω, νὰ γράφω καὶ νὰ ἀριθμῶ. Ἀλλὰ γείτων τις, ὅστις με εἶχε λάβει εἰς συμπάθειαν, μοι ἐδάνεισεν ὀλίγα βιβλία καὶ διήλθον ὅσα δράματα καὶ ὅσας βιογραφίας ἐνδόξων ἀνδρῶν ταῦτα περιεῖχον· αἱ δὲ ἀναγνώσεις ἐκείναι μοι διήγειραν συναισθήσεις παραδόξους. Ὑψωσα τὸν παιδικὸν νοῦν μου ὑπεράνω τοῦ ταπεινοῦ ἐπαγγέλματος, ὅπερ ἐξήσκουν καὶ ἠσθάνθη προὐστικῶν μὴν ὅτι καὶ ἐγὼ εἶχον τὴν δύναμιν νὰ γείνω ἐνδοξός. Ἀλλ' ἤμην μόλις δωδεκαετής, ὅτε ἀπέθανεν ὁ πατήρ

μου καὶ μείνας μόνος μετὰ τῆς μητρὸς μου ἐξηκολούθουν τὴν ἐργασίαν μου χωρὶς ὅμως ν' ἀφήσω τὰ ὄνειρα καὶ τοὺς πόθους μου.

Εἶχον φωνὴν καθαρὰν καὶ μελωδικὴν καὶ ἐνῶ ἐψαλλὼν εἰς τὸ σχολεῖον, πολλάκις ὁ διδάσκαλός με ἐπήνει καὶ οἱ διαβάται ἐσταμάτων ἵνα μου ἀκροασθῶσιν. Ἐγυμνάσθην ἐπίσης εἰς τὴν ἀπαγγελίαν διαφόρων τεμαχίων, ἅτινα εἶχον ἀναγνώσει εἰς τὰς κωμωδίας καὶ τὰ δράματα· οἱ δὲ γείτονες, οἵτινες ἤρχοντο ἵνα με ἀκούσωσι βλέποντες τὰς χειρονομίας μου καὶ τὸ σοβαρὸν μου ὄψος, ἐβεβαίουν ὅτι ἤθελον ἐπιδώσει θυμασίως ὡς ἠθοποιός. Ἀλλ' ἡ μήτηρ μου, ἥτις οὐδέποτε εἶχεν ἐξέλθει τῆς γενεθλίου της πόλεως, ἀκούσασα τοὺς λόγους τούτους ἀνελύθη εἰς δάκρυα· διότι τὸ μόνον μέλλον, ὅπερ ἤσχετο δι' ἐμὲ ἦτο τὸ τοῦ τιμίου χειρῶνακτος· ἐγὼ ὅμως δὲν ἤθελον νὰ ἐγκαταλείψω τὰς ἀποφάσεις μου καὶ συνέλεγον μετ' ὑπομονῆς, ὅσα χρήματα ἠδυνάμην νὰ οικονομῆσω ὅποια δὲ ἦτο ἡ χαρὰ μου, ὅτε ἡμέραν τινὰ ἐπιθεωρήσας τὸ ταμεῖόν μου εὗρον ἐν αὐτῷ 33 φράγκα! Μοι ἐφάνη ὅτι ἤμην κάτοχος περιουσίας ἀνεξαντλήτου, ὥστε ὁ μόνος μου πόθος ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἦτο τὸ νὰ ἀναχωρήσω. Μάτην ἡ μήτηρ μου με ἐνουθέτει καὶ προσεπάθει νὰ με ἀποτρέψῃ τοῦ σκοποῦ μου· μοι ἔλεγεν ὅτι εἶχεν εὖρει καλλίστην θέσιν παρά τινι βάρπτη, ὅτι μετὰ βραχὺ διάστημα μαθητείας ἤθελον ἀρχίσαι νὰ λαμβάνω ἡμερομίσθιον ἰκανὸν πρὸς διατροφήν μου, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἠδυνάμην νὰ προβιβασθῶ εἰς πρωτομάστορον καὶ μετὰ ταῦτα, τίς οἶδεν, ἴσως ἡμέραν τινὰ ἤθελον ἀξιώθῃ ν' ἀποκτήσω ἰδικὸν μου ἐργαστήριον βάρπτικῆς.

Ἀλλ' ὅλα ταῦτα, ἅτινα ἐνθουσίαζον τὴν μητέρα μου καὶ ἔκαμνον τὴν φιλόστοργον καρδίαν αὐτῆς νὰ πάλλῃ ὑπὸ ἐλπίδος, εἰς ἐμὲ οὐδεμίαν ἐντύπωσιν ἐπροξένουν. Ἡμῖν ἤδη δεκαετραετής, ἂν δὲ καὶ μὴ δένα ἐγνώριζον ἐν τῷ κόσμῳ παρά τοῦ ὁποίου ἠδυνάμην νὰ ζητήσω συμβουλὴν, φωνή τις ἐνδόμυχος μοι ἔλεγεν ὅτι πρέπει ν' ἀναχωρήσω.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἡ μήτηρ μου συγκρατανεύσῃ εἰς τὸ νὰ μοι δώσῃ τὴν ἀδειαν ταύτην, ἣν τὸσακις τῆς ἐζήτητον μετὰ παρακλήσεων, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἀπόπειράν τιναν.

Ἐπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μας γράφια τις γνωστὴ διὰ τὴν μαντικὴν της τέχνην καὶ χαίρουσα φήμην ἄλλης Σιβίλλης· καὶ τοι δὲ ἐχαρκτηρίζετο, ὡς μάγισσα ὑπὸ τῶν καλῶν χριστιανῶν, τοῦτο δὲν ἐμπόδιζε πλείστους ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ὀδενσίας τοῦ νὰ προστρέχωσιν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ τῇ ἀπονέμωσι βαθύτατον σέβας. Ὀμιλοῦντες δὲ περὶ αὐτῆς ἐβεβαίουν ὅτι ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τὸ μέλλον διὰ τῶν χαρτίων ἢ τῇ συνεργείᾳ μυστηριωδῶν ἐπικλήσεων, ὅτι δὲν ἐλανθάνετο προσδιορίζουσα εἰς τὰς νεάνιδας τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου των καὶ εἰς τοὺς γέροντας τὰ τῆς συγκομιδῆς, τὰ τῆς διαρκείας τοῦ χειμῶνος καὶ ἄλλα παρόμοια.

Πρὸς τὴν γυναῖκα λοιπὸν ταύτην ὑπῆγεν ἡ μήτηρ μου καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τιμήσῃ τὴν οἰκίαν μας διὰ

τῆς παρουσίας της. Ὅτε δὲ ἤλθεν ἐσηκώθη ἀμέσως εἰς προὔπαντήσιν της, τὴν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ καθίσασα αὐτὴν ἐπὶ τῆς κλίνης, τῇ προσέφερε τέιον ἐντὸς τοῦ ὥραιότατου ἐκ τῶν κυπέλων μας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀφοῦ τῇ διηγήθῃ τὰ κατ' ἐμὲ, ἐζήτησε τὴν συμβουλὴν της. Τότε ἡ μάγισσα μετὰ μεγάλης σοβαρότητος ἔθεσε πρῶτον τὰ δίοπτρά της ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ῥινὸς καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὴν ἀριστεράν μου χεῖρα καὶ τὴν παρετήρησεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν προσεκτικῶς, ἔπειτα δὲ ἤγειρε τὴν κεφαλὴν της καὶ με ἐθεώρησεν ἀσκαρδαμυκτί· συμβουλευθεῖσα δὲ καὶ πάλιν τὴν χεῖρά μου ἐγνωμοδότησε τέλος θετικῶς καὶ μετὰ φωνῆς ἐπισήμου, ὅτι ἐσπέραν τινὰ ὀλόκληρος ἢ πόλις τῆς Ὀδενσίας θέλει φωταγωγηθῆ πρὸς τιμὴν μου.

Οἱ λόγοι λοιπὸν οὗτοι τῆς Σιβίλλης ἦσαν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἀφίνουσιν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν καὶ ἐπομένως ἡ μήτηρ μου, ἥς οἱ φόβοι διεσκεδάσθησαν ἐν τῷ ἅμα, ἐναγκαλισθεῖσά με φιλοστόργως μοι ἔδωκε τὴν εὐχὴν της.

[Ἔπεται συνέχεια.]

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΑΤΖΗ ΚΩΣΤΑ

Κατὰ τὴν Ἐκθεσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν ἀειμνήστων Γ. καὶ Αἰκ. Κατζῆ Κώστα, τοῦ ἔτους 1878 τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατὰστημα κέκτηται περιουσίας χρηματικῆς μὲν 1,400,000 δρ., κτηματικῆς δὲ 600,000. Ἐν αὐτῷ διατῶνται 150 παῖδες διδασκόμενοι βάρπτικῆν, ὑποδηματοποιῶν, λεπτοουργικὴν καὶ σιδηρουργικὴν, γράμματα δὲ μέχρι τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ ἐξήγησιν τοῦ Εὐαγγελίου ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν. Ἐκτὸς τούτων διδάσκονται φωνητικὴν καὶ ὀργανικὴν μουσικὴν, γυμναστικὴν καὶ κηπουρικὴν. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν τὸ κατὰστημα χωρεῖ 250 παῖδας διαιτῶνται δὲ νῦν ἐν αὐτῷ 150.

Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν δαπανῶν φαίνεται ὅτι διὰ τροφὴν, ἐνδυμασίαν καὶ πλῆσιν ἐνδυμάτων τῶν ὀρφανῶν δαπανῶνται ἐτησίως 51,470 δρ. Ἐπειδὴ τὰ τρία κοινὸν ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν κυρίως δαπάνην, ἐξάγομεν ἐκ τούτου ὅτι πρὸς διατήρησιν ἐνός ὀρφανοῦ ἐν τῷ κατὰστηματι ἀπαιτοῦνται 343:83 δρ. ἐτησίως ἦτοι 26 δρ. τὸν μῆνα. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ὅμως σελ. 41 ἡ μηνιαία ἀντιμισθία πρὸς πρόσληψιν ὀρφανοῦ τίθεται εἰς δρ. 30 μετὰ ζηνίαν τοῦ κατὰστηματος δραχ. 15 ὡς ὑπολογιζομένων τῶν δαπανῶν δι' ἕκαστον ἄτομον εἰς δρ. 45. Ὅστε ἐὰν τὸ κατὰστημα εἶναι πρόθυμον νὰ θυσιάσῃ δρ. 15 δι' ἕκαστον πληρόντα 30 δρ. ὑπότροφον, ἐπειδὴ ἡ βῆσις τῆς δαπάνης εἶναι 26 δρ. ἠδύνατο νὰ παραλαμβάνῃ διὰ πληρωμῆς δρ. 11 τὸν μῆνα πλείστους ὑποτρόφους ἀφοῦ μάλιστα τὸ κτίριον χωρεῖ. Ναὶ μὲν γίνονται καὶ ἄλλα ἐξόδα πλὴν τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων, ἀλλὰ ταῦτα εἶναι ἐξόδα γενικὰ καὶ ἀφρευκτὰ δυνάμενα νὰ ἐκτείνωσι τὴν ὠφέλειαν αὐτῶν, ἀνευ ἀξήσεως, ἐπὶ πλείοτέρων προσώπων.

Περαιόντες τὴν σημείωσιν ταύτην λέγομεν ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ κατὰστηματος τούτου περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸν τόπον ἡμῶν καὶ πληρέστατα ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς φιλανθρώπους διαθέσεις τῶν ἰδριτῶν καὶ εὐεργετῶν αὐτοῦ.

Ὁ ἐφευρέτης τοῦ ὑποβρυχίου καλωδίου κ. Cygus W. Field ἐώρτασε ἐν Νέα Ἰόρκῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον τὴν εικοσιπενταετηρίδα τῆς βυθίσεως τοῦ πρώτου καλωδίου. Ἦσαν δὲ περὶ τοὺς 1500 προσκεκλημένοι. Ὁ κ. Field ἐπληροφόρησε τοὺς ἐπιστήμους φίλους του ὅτι ὑπὲρ τὰς 70,000 μιλίων ὑποβρυχίου καλωδίου εἶναι ἤδη ἐν χρήσει· ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ καλωδίου διπλασιάζεται διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῆς ἐξ ἀντιθέτου συγχρόνου ἀποστολῆς τηλεγραφημάτων καὶ ὅτι ἐλπίζει ὅσον οὕτω ὀλόκληρος ἡ γῆ θέλει περιζωσθῆ διὰ καλωδίου, καθότι ἔλαβον πληροφορίας ἐκ τοῦ βασιλέως τῶν Σανδβίχων νήσων ὅτι ἐδόθη ἡ ἀδεια ἵνα αἱ νῆσοι αὗται ἐνωθῶσιν ἀφ' ἐνός μὲν μετὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ τῆς Ἰαπωνίας ἥτις συνδεθήσεται μετὰ τῆς Ἀσίας καὶ οὕτω τὸ σῦρμα θέλει κάμει τὸν κύκλον τῆς γῆς.

Ἡ μὲν ἐπιστήμη ὁσημέραι συντελεῖ διὰ τε τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ τοῦ ἀτμοῦ νὰ συνδέσῃ τὰ ἄκρα πρὸς τὰ κέντρα τῆς γῆς, ὁ δὲ χριστιανισμὸς δίδει χεῖρα βοηθείας τοῖς πάσχουσι καὶ τοῖς ἐν σκότει εὐρισκόμενοις, χειραφετῶν τοὺς δούλους, εἰρηνοποιῶν τοὺς πολεμίους, δίδων γλῶσσαν γραπτὴν, μεταφράζων καὶ κηρύττων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διαδίδων τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίαν καὶ οὕτω ἤδη τοὺς παλμούς τῆς καρδίας δύναται νὰ αἰσθάνεται ἡ ἀπανταχοῦ διεσπαρμένη ἀνθρωπότης. Καὶ ὅντως, πλησιάζει ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ ὅτι οἱ ἄνθρωποι θέλουσι ζῆ ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἀδελφοὶ μέλη τῆς αὐτῆς οικογενείας ἧς Πατήρ εἶναι ὁ Θεός.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ GRANT

Ὁ στρατηγὸς Γραντ μετὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ περιοδείαν του ἀπῆλθεν διὰ τῆς σουεδικῆς διόρυγος εἰς ἐπισκεψὴν τῆς Σινικῆς καὶ Ἰαπωνίας ἐπανελευσόμενος εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας διὰ τῆς Καλιφορνίας. Οἱ κορυφαῖοι τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος ἐν Ἀμερικῇ, εἰς δείγμα τῆς ὑπολήψεως τῆς ὁποίας ἀπολαύει ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείας διὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις, παρασκευάζουσιν εἰς τὸν στρατηγὸν τεραστίαν ὑποδοχὴν ἐνεργηθσομένην ὡς ἐξῆς: Συνεννοήθησαν μετὰ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὅπως καταβιβάσωσι τοὺς ναύλους τοῦ σιδηροδρόμου εἰς 25 δολλάρια δι' ἕκαστον ἄτομον, οὕτω δὲ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Καλιφορνίαν πρὸς προὔπαντήσιν τοῦ στρατηγοῦ 50,000 πρόσωπα. Ἡ τεραστία αὕτη ἐξόδος θέλει φθάσει εἰς ἅγιον Φραγκίσκον μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ στρατηγοῦ, θέλει δὲ συνοδεύσει αὐτὸν μέχρι τῆς κατοικίας του.

Η ΜΕΘΗ ΚΛΕΠΤΕΙ

Ἐκ τοῦ θυλακίου	—	τὰ χρήματα.
Ἐκ τῆς οικογενείας	—	τὴν εἰρήνην.
Ἐκ τῆς ἐστίας	—	τὴν φαιδρότητα.
Ἐκ τῆς οἰκίας	—	τὴν ἀνάπαυσιν.
Ἐκ τῆς συζύγου	—	τὸν σύζυγον.
Ἐκ τῶν τέκνων	—	τὸν πατέρα.
Ἐκ τοῦ σώματος	—	τὴν ὑγίαν.
Ἐκ τῆς καρδίας	—	τὴν ἀγάπην.
Ἐκ τοῦ νοῦς	—	τὴν φρόνησιν.
Ἐκ τῆς ψυχῆς	—	τὴν ζωὴν.

Οἱ μέθυσοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Α΄ Κορινθ. ζ', 10.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας τῶν ἐν Ἀφρικῇ ἀνακαλύψεων προτίθεται νὰ ἐνώσῃ τὴν βόρειον μετὰ τῆς νοτίου παραλίας τῆς Ἀφρικῆς διὰ τηλεγράφου, ἵνα φέρῃ τὰ τμήματα τῆς Βικτωρίας, Νουάνζης, Ἀνυαν-άμβης, Οὐτζίτζης-Ζανζιβάρ, λίμνης Νουάσσης καὶ τὸ ἀκρωτήριον τῶν Ἀποικιῶν εἰς ἄμεσον συγκαινωνίαν μετὰ τοῦ Λονδίνου. Ἡ ἀπόστασις τοῦ σύρματος μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου εἶναι περὶ τὰς 4,000 μίλια. Ἐνδεχόμενον δὲ ὅτι τὸ σύρμα τοῦτο θέλει παρακολουθήσει ἡ ἀμαξίτη ὁδὸς καὶ αὐτὴν πάλιν ὁ σιδηρόδρομος καὶ οὕτω ἔλθῃ ἡ τεὼς ἀγνωστος κεντρικὴ Ἀφρικὴ εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τὴν ἀγορὰν τῆς Εὐρώπης. Τὸ γιγάντιον τοῦτο ἔργον ἤρξατο διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς σωματεμπορίας καὶ τὴν διάδοσιν τῶν χριστιανικῶν φώτων εἰς τὰ πλήθη τῆς Ἀφρικῆς.

* * * Ὁ κ. Στάνλεϋ λέγεται ὅτι προπαρασκευάζεται ὁπως ὁδηγήσῃ καὶ δευτέραν ἐκδρομὴν διὰ τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἐν Βρυξέλλαις Διεθνοῦς Ἑταιρίας.

* * * Ὁ πληθυσμὸς τῆς Κίνας ὑπολογίζεται περὶ τὰ 340,000,000, ἤτοι κατὰ πολὺ μικρότερος τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπολογιζομένου.

* * * Ὁ πρῶτος κατασκευάσας χαλύβδινον γραφίδα ἦν ὁ ἐκ Βοστώνης τῶν Ἡν. Πολιτειῶν Williamson ἐν ἔτει 1800, χρυσοχὸς τὸ ἐπάγγελμα. Εὐρεθεὶς ἐσπέραν τινα ἐν τῷ σχολείῳ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ προχωρήσῃ διὰ τῆς πτερίνης, ἀπεφάσισε νὰ κατασκευάσῃ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τοιαύτην Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐφευρέσεως ἔδιδε τοσαύτην ἐνασχόλησιν εἰς αὐτὸν καὶ ἕνα βοήθον ὥστε ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ὠφελεῖτο 3000 φράγκα κατὰ μῆνα. Μετὰ τινα χρόνον οἱ Ἄγγλοι ἔλαβον τὴν ἐφεύρεσιν.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1878 οἱ ἐν Ἰνδίας ἀποθανόντες ἐκ δηγμάτων ὄφρων, ἢ καταθροωθέντες ἐξ ἀγρίων θηρίων ἀνέρχονται εἰς 21,682.

* * * Ὁ κ. Κάμιλλος Φλαμμαριῶν διάσημος ἀστρονόμος ἐν Παρισίοις ἐδημοσίευσεν ἀρτίως πολλὰ ἀρθρα ὡπως ἀποδείξῃ ὅτι ἡ σελήνη εἶναι κατωκημένη, διοργανίζει δὲ νῦν ἐπιτροπὴν ὡπως συλλέξῃ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς κατασκευὴν τηλεσκοπίου ἰκανῆς δυνάμεως, ὡπως ἴδῃ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας. Ὑπολογίζει τὴν δαπάνην τοῦ ὄργανου τούτου εἰς ἕν ἑκατομμύριον φράγκων.

* * * Ἐν ἔτει 1869 αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἐξήγαγον 3,777 δολλ. ἀξίας χάρτου πρὸς γραφὴν. Πέντε ἔτη βραδύτερον ἡ ἐξαγωγή ἀνήλθεν εἰς 662,332 δολλ.

ΕΙΣ ΜΑΡΚΟ ΜΠΟΤΣΑΡΙ

(Ἀπόσπασμα).

[Ἐκ τῶν τοῦ Σολωμοῦ].

Ἡ δόξα δεξιὰ συντροφεύει
Τὸν ἄντρα, ποῦ τρέχει μὲ κόπους
Τῆς Φήμης τοὺς δύσβατους τόπους,
Καὶ ὁ Φθόνος τοῦ στέκει ζερβιά,
Μὲ μάτια μὲ χεῖλη πικρά.

Ἄλλ' ὅποτε ἡ μοῖρα τοῦ γράφῃ,
Τὸν δρόμον τοῦ κόσμου νὰ πάψῃ,
Ἡ Δόξα καθίζει μονάχῃ
Ἐπὶ τὴν πλάκα τοῦ τάφου λαμπρῆ,
Καὶ ὁ Φθόνος ἀλλοῦ περπατεῖ.

Ἐπὶ τὴν πλάκα τοῦ Μάρκου καθίζει
Ἡ Δόξα λαμπράδες γιομάτῃ
Κλεισμένο γιὰ πάντα τὸ μάτι,
Ὅπου ἔχε πολέμου φωτιά.—
Ἐλάτε ν' ἀκούστε, παιδιά!

Σοφοὶ λεξιθῆρες, μακροῦρα,—
Μὴ λάχῃ σὰς βλάψω τ' αὐτία.
Τρεχάτε ἔς τὰ μνημάτα μέσα,
Καὶ ψάλτε μὲ λόγια τρελλά.—
Ἐλάτε ν' ἀκούστε, παιδιά!

Τὸ λείψανο, ποῦ ἔχε γλυτώσει
Ὁ Πρίαμος μὲ δρόνους, μὲ δῶρα,
Ἐγύριζε ὀπίσω τὴν ὄρα,
Ποῦ πέφτει ἔς τὴν ὄψιν τῆς γῆς
Τὸ φῶς τὸ γλυκὸ τῆς αὐγῆς.

Ἐβγήκαν μαζῇ τῆς θλιμμένης
Τρωάδας ἀπ' ὅλα τὰ μέρη
Γυναῖκες, παιδάκια καὶ γέροι,
Θρηνώντας, νὰ ἴδουν τὸ κορμὶ
Ποῦ χάνει γι' αὐτοὺς τὴν ψυχῆ.

Κλεισμένο δὲν ἔμεινε στόμα
Ἀπάνου ἔς τοῦ Μάρκου τὸ σῶμα.
Ἀπέθαν', ἀπέθαν' ὁ Μάρκος.
Μιά θλίψι, μία ἄκρα βοή,
Καὶ δρόνος καὶ κλάψα πολλή.

* * *

Παρόμοια ἠχώ θὰ λαλήσῃ,
Τοῦ κόσμου τὴν ὑστερὴν μέρα,
Παντοῦ ἔς τὸν καινούριον αἴρα.
Παρόμοια ἔς τοὺς τάφους θὰ ἐμβῇ,
Νὰ κάμῃ καθένας νὰ ἐβγῇ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναϊδος» προσφέρει εἰς τὸν ἀποστέλλοντα τὰ χρήματα 10 νέων συνδρομητῶν ἐν ἀντίτυπον «Τὰ Εὐρισκόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἕνα τόμον τῆς Ἑρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων ὑπὸ Γ. Κωνσταντίνου.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ κρ-
συνδρομηταὶ δύνανται ν' ἀποστείλωσι τὰς σκλ-
δρομάς των διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, γυ-
λικοῦ καὶ γαλλικοῦ.